

Юбилейни випуски * Юбилейни випуски

60 г. Випуск 1960 г.

„Довиждане”, но не и „Сбогом”

В началото, когато се събрахме в VIII клас, бяхме пет паралелки. Но с течение на годините в XI клас останахме само два класа. Наши класни ръководители бяха г-жа Стефанова и г-н Недялков. Класовете ни бяха сплотени и задружни. Преди 50 години едни млади момичета и мом-

чета чуха за последен път да бие училищният звънец и всички се втурнахме да покоряваме житейския път. Повечето от нас продължиха образованието си. Едни поеха по пътя на учителската професия, други станаха лекари, агрономи, военни. А имаме съученик, израснал до степен про-

фесор /Игнат Минков/. На всеки пет години се събирахме и всеки се хвалеше с нещо – кой, че се оженил, че има деца, какво работи, къде. Ето сега, когато са минали толкова години и когато косите ни са побелели, може би ще се съберем отново и ще се хвалим с нашите внуци. И със

сълзи на очи ще си припомним за хубавите мигове на безгрижните ученически дни, за нашите починали съученици и как преди 60 години пред входа на нашето училище си казахме „Довиждане!”, но не и „Сбогом!”

*Пенка Ангелова
ВОЙЧЕВА*

55 г. Випуск 1965 г.

Балчишката гимназия беше на много високо ниво

Бяхме випуск с над 60 души в две паралелки, френска и немска. До края изкласиха около 50 души. Нивото на гимназията беше много високо. Аз мисля, че и в университета не научих толкова много, колкото в гимназията. Учеше се постоянно и с отговорност. Класните ни ръководители бяха На-

дежда Чернева/география/ и Станка Дачева /български език и литература/, които като орлици бдяха за нашата дисциплина и ученолюбие. Преподаваха ни още и ги помня, заради прецизността и авторитета им: Ж.Боздуганов /директор/; Ст. Стефанова /Франсето/; В. Митрашкова; Д. Джилянова; Ялнъзова; В.

Канаврова; Р. Раданов; Петров-Пендича. В нашия клас организатори на серенадите, на бала, на юбилейните срещи бяха Румяна Деветакова, Цв. Кузманова, Ани Жекова, М. Трайкова, Гого... Абитуриентските серенади бяха традиционно весели и разкрепостяващи. Помня, че балът беше в

местността „Фиш-Фиша” до днешния к.к. ”Албена” в едно заведение, приличащо на хамбар, което днес го няма. Но беше весел бал. За нас – неповторим. Сигурно към края на лятото ще се организираме да отбележим 55-годишнината на випуска. Живот и здраве да е!

Йорданка ТАШКОВА

50 г. Випуск 1970 г.

Предстояща среща след половин век!

На 24 май 2020 випуск 1970 година на гимназия „Христо Ботев“ трябва да отбележи 50 години от завършване на средното си образование. Сега, това намаре-

ние остава за по-добри времена. Вярваме, че на есен ще можем да осъществим дългоочакваната среща. Заредени с оптимизъм и позитивизъм да се срещ-

нем със своята младост и мечтите за това утре, което неусетно се превръща във вчера.

*Честит 24-ти май!
Илияна ДОБРЕВА*

45 г. Випуск 1975 г.

Миговете, които остават незабравими

Бавно излизват се годините – една, две, после пет, а днес изминали са вече четирисет и пет. Винаги на този ден всеки е усмихнат, весел, горд, че е наследник на велик народ, наследник на солунските братя Кирил и Методий, дали писменост на славянските народи. Навярно трепва всяко българско сърце щом чуе „Върви народе възродени...” и с умиление се връща в годините назад. Сеца

се за всевъзможните лудории, шуравите идеи, които са бликали и изпълвали ежедневното на ученическите му години. Така и ние от „Випуск 1975“ на СПУ „Христо Ботев“ – гр. Балчик не можем да забравим щастливите, преживяни мигове, заедно един до друг. В училището и града. Имахме своите лидери в училището – двама души завършиха със златни медали. Имахме и своите лидери в спорта. Двама от нашите съученици участваха в нацио-

налните гарнитури по морски спортен многобой и имат извоювани призови места на международни състезания. Незабравими остават и миговете от предабитуриентските вечери, наситени с безброй серенади. И все пак, миговете, които остават незабравими, като момент на удовлетвореност от положените усилия, като последна крачка от раздялата с училищната скамейка и като първа крачка към това, което ни очакваше – истинският живот, си остават миговете от абитуриентската вечер. После всеки един от нас продължи по своя път. Една част като

лекари, други като инженери, трети като учители, зооинженери, военни, четвърти в други сфери на обществено - икономическия живот. Не ще забравим и нашите учители – Л. Люцканов, В. Петрова, Кр. Митев, К. Черкезов, В. Митрашкова, Р. Велянов, С. Петкова, Н. Чернева, Г. Найденова, Св. Митов. Кумир за учителни беше Кр. Митев, който беше млад и амбициозен да ни научи на любов към математиката. 90 % от нас завършиха ВУЗ. Благодарим ви, учители наши!

*Честит юбилей!
Павлин ПАВЛОВ*